

Kako do boljše preskrbe

Ena izmed šibkih točk v našem mestu je brez dvoma preskrba z osnovnimi živili. Pri tem najbrž ni treba posebej spominjati na čakanje za kruh, ki ga ni, pa na pomanjkljivo preskrbo s sadjem in zelenjavo, kar zadeva kakovost in količino, da ne govorimo o mesu, ki ga mirne duše lahko imenujemo stalen problem v ljubljanski preskrbi. Poglavje zase so bili včasih bolj kot danes delovniki prodajaln z živili, dokler se v mestu nismo dokončno dogovorili za dežurstva ob sobotah in nedeljah.

Že v uvodu smo natresli kar nekaj težav, pravzaprav kar preveč za področje, na katerem smo za vsako pomanjkljivost še kako občutljivi. Še do nedavnega je preskrba mesta temeljila na bolj ali manj podjetniških načelih, na večjem ali manjšem posluhu organizacij združenega dela za potrošnika.

Lani pa so se stvari vendarle premaknile na bolje, ko se je Ljubljana na tem področju samoupravno organizirala v SIS za preskrbo. Več o delu in težavah mlade SIS, ki orje ledino na področju drugačnih odnosov v naši preskrbi, nam je povedal njen sekretar inž. Jože Javornik:

»Najbrž je ob vseh negodovanjih Ljubljancem na račun preskrbe v preteklih letih in še zdaj odveč poudarjati, kako nujna je bila ustanovitev samoupravne interesne skupnosti na tem področju – skupnosti, ki prvič usklajuje želje in interese potrošnikov ter proizvajalcev. Želje Ljubljancem pa kaj lahko povežemo v eno samo – čim bolj kakovostno preskrbo.

Ena izmed bistvenih smernic je v zvezi s tem odpiranje Ljubljane v odnosu do proizvajalcev iz drugih mest in republik. Nekaj konkretnih korakov v tej smeri smo že naredili. Tako je, denimo, PK Beograd že pripravil program izgradnje poslovnih objektov v Ljubljani, prav tako že sodelujemo z AIK Šabac, PIK Belje, s kombinatom Tikveš iz Kavadarcev ter še nekaterimi proizvajalci iz drugih republik. Seveda pa pri tem nimamo v mislih odprtosti za vsako ceno. Gre za to, da skupaj s temi proizvajalci omogočimo stalno in kakovostno preskrbo, zato pa vsak proizvajalec, ki na novo nastopi v Ljubljani, nase prevzame tudi svoj del obveznosti v strukturi ljubljanske preskrbe.

Ena izmed težav, s katerimi se srečuje še vedno nova SIS, je dejstvo, da so potrošniški sveti le malokje resnično zaživi. Navzlic temu pa neorganizirano prihaja precej pripomb s strani potrošnikov. Tako jih je veliko na račun preskrbe s kruhom, saj pred malce daljšimi prazniki ali ob večerih in konec tedna kruha v naših prodajalnah večkrat ne moremo kupiti. Nič kaj v čast nam ni podatek, da v ljubljanskih smetnjakih vsak dan pristane kar 7 ton kruha, po drugi strani pa smo malo staromodni, saj hočemo imeti na mizi vsak dan svež kruh. Kljub temu je seveda jasno, da bomo morali preskrbo s kruhom nekako izboljšati. Tako bomo posebej za kruh zagotovili stalne dežurne trgovine, ki ga bodo imele ves čas na zalogi, po potrebi pa se bodo povezovala s pekarnami.

Samoupravno interesno skupnost za preskrbo čaka še veliko dela tudi, kar zadeva nove soseske, kjer včasih prej dobijo, na primer, drogerijo kot prodajalno z živili. Včasih se zatika tudi pri lokacijah za poslovne prostore, saj se ponekod še vedno preveč zapirajo v občinske meje. Ne na-

zadnje si bomo tudi z naše strani prizadevali, da bodo potrošniški sveti začeli delovati, ne le v svojem interesu, ampak za vse nas – za preskrbo mesta Ljubljane,« je povedal Jože Javornik.

Tržnice se širijo

Pomemben dejavnik v ljubljanski preskrbi so vsekakor tudi živilski trgi. Njihova površina se je v zadnjem času povečala, tako so zdaj tržnice v vseh občinah, razen na Viču. Skoraj 90 odstotkov površine pa tudi prihodka ustvarja osrednja tržnica.

Brez težav tudi tu ne gre, problem pa so predvsem nehajena skladišča, ki vedno manj ustrezajo potrebam. Tudi sicer imajo v TOZD Živilski trgi večino skladiščnih prostorov v najemu. Načrti za skladišča v kleti Mestnega vo-

dovoda so že izdelani, vendar je problem denar, saj so v TOZD Živilski trgi po zakonu vzdrževalci, sredstev za razširjeno reprodukcijo pa nimajo.

Kar zadeva osrednjo tržnico, je seveda razširjati ne bo mogoče, vendar nameravajo del, kjer prodajajo sadje in zelenjavo slej ko prej pokriti, tako da bo pod streho.

Tudi v okviru Živilskih trgov poskušajo pritegniti k sodelovanju čim več proizvajalcev iz drugih republik. S tem pa spet pride do veljave prostorski problem, saj jim morajo zagotoviti skladišča in nekaj poslovnega prostora.

In kako načrtujejo razvoj tržnic v našem mestu v naslednjih letih? Poleti so težko pričakovano tržnico dobili Bežigradjani, čeravno prodaja na 1400 kvadratnih metrih površine (poleg tega pa še 400 kvadratnih metrov skladišč) še ni v celoti zaživela. Tako bodo Ljubljancem najbrž le malce razbremenili osrednjo tržnico. Želja, ki se kot običajno precej razlikuje od možnosti je, naj bi imela vsaka nova soseska manjšo tržnico. Preden bomo lahko uresničili ta načrt je pred nami tisti, ki je bolj realen, v vsaki občini vsaj ena tržnica.

T. K.

Naš someščan I. K. si je zaželel magnetofon. Pa ne kar vsakega, ampak čisto posebno znamko in sicer Studio 3010. Pri Radiocentru na Cankarjevi cesti so mu obljubili, da jih bodo kaj kmalu dobili. In res je nekega lepega dne po telefonu izvedel, da so magnetofoni že prišli. Lahko pa pride ponj naslednji dan.

Ker je naš I. K., poimenujmo ga kar Ivan, imel še isto popoldne nekaj časa, se je vseeno podal v trgovino. Pa so mu pojasnili še enkrat, naj pride naslednji dan. Naslednjega jutra pa ga je pričakala velika sprememba.

INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Plačilo za nesramnost

Prijazni prodajalci, ki so mu obljubljali magnetofon, so postali neprijazni. Beseda je dala besedo, nazadnje je prišlo do prepira in prav nazadnje so mu le pojasnili, da magnetofonov ni več. Prodani so bili vsi, od prvega do zadnjega.

Pa se je Ivan pritožil. Najprej direktorju maloprodaje Jugotehnika, potem pa še tržnemu inšpektorju, ki je tistega dne dežural na telefonu. Inšpektor je ugotovil, da so v Radiocentru res dobili namesto naročenih 100 magnetofonov Studio 3010 le borih deset komadov in jih pred Ivanovim prihodom tudi prodali. Seveda pa to ni vzrok za neprijazno vedenje prodajalcev in so zato s skupnimi močmi sprožili disciplinski postopek zoper enega od prodajalcev, ki se je še zlasti »izkazal«.

Marko Pirjevec

PARTIZAN NARODNI DOM USPEŠNO RAZVIJA ŠPORTNO RITMIČNO GIMNASTIKO

Šport, namenjen le ženskam?

Kaj pa je sploh športna ritmična gimnastika? Estetika, usklajenost gibanja z glasbo, ženstvenost, ustvarjalnost, osebni izraz – to so glavne zahteve in tudi odlike te panoge. Če k temu prištejemo še ustrezno tehniko z drobnim orodjem, kot so: žoge, obroči, kiji, kolebnice in trakovi, ki ob obvladani kulturi telesa lepšajo sestave, smo navedli samo nekaj bistvenih značilnosti.

Žensko članstvo v Narodnem domu se je pred nekaj leti odločilo, da bo bolj načrtno gojilo športno ritmično gimnastiko – in to v dveh smereh – rekreativno in športno. V okviru svojih materialnih, prostorskih in kadrovskih zmogljivosti ima več oddelkov, ki vadijo v posebnih skupinah in po vnaprej določenem programu – pa tudi pri rednih oddelkih splošne vadbe. Zanimanje je izredno in bi lahko organizirali še več rekreativnih in športnih skupin, ko bi imeli za to ustrezne pogoje.

Posebno skrb posveča društvo vzgoji in usposabljanju ustreznih kadrov – vaditeljic, ki bi bile kar najbolj pripravljene za svoje delo. Julija letos je bila v društvenem taboru v Premanturi naš gost priznana strokovnjakinja iz ČSSR, članica komisije za ŠRG pri Mednarodni telovadni organizaciji, tov. Květa ČERNA, ki je dnevno po štiri ure vodila kvalitetno vadbo. V avgustu je v organizaciji Gimnastične zveze Jugoslavije trenerski tečaj na Badiji, ki ga vodi priznana sovjetska strokovnjakinja OVCININOVA, kamor smo poslali tri naše vaditeljice.

Taka dejavnost seveda tudi nekaj stane. Društvo v ta namen nima dovolj sredstev, zato si pomagamo z osebnimi prispevki telovadk, propagandnimi oglasi in drugimi viri, kar pa seveda ne zadostuje. Računamo pa tudi na pomoč Telesnokulturne skupnosti občine Center, ki naj bi krila predvsem stroške za

vzgojo kadrov in smo prepričani, da bo imel izvršni odbor, tako kot doslej, za naše prošnje vedno popolno razumevanje.

Na letošnjem republiškem prvenstvu so naše tekmovalke požele že kvalitetne rezultate, ki so plod resnega in

vztrajnega večletnega dela. Juniorke so v obveznem programu dosegle 2. mesto, prva selekcija z osnovne šole »Prežihov Voranc« pa prvo in drugo mesto na odprtem prvenstvu Narodnega doma. Prvič so se naše tekmovalke uspešno uveljavile tudi v jugoslovanskih razmerah, kjer so na državnem prvenstvu dosedaj dominirale tekmovalke iz Beograda in Zagreba, ki imajo že več let vse pogoje za delo, to je vodnice, pianista in dnevno tudi vadbene prostore.

Mlajše pionirke so državne prvakinja, Jana Kolar je dru-

ga, juniorka Metka Dvorščak se je uvrstila tudi v finale, obe seniorke pa sta bili tesno za že rutiniranimi tekmovalkami, vse pa so dosegle 85% ali več od dosegljivih točk. Upamo, da bomo imeli kmalu tudi kandidatke za državno reprezentanco na evropskih in svetovnih prvenstvih in drugih meddržavnih srečanjih.

Želimo v društvene vrste vključiti še več rekreativnih in športnih telovadk in vabimo vse, ki imajo veselje za to zvrst vadbe, da se nam sedaj ob začetku vadbene sezone priključijo.

Jelica Vazzaz

križanka dogovorov – križanka dogovorov – križanka do

SORTA VINA	STARDINDIJSKI EP	PISEC BOHORČIČ	Z. IME	POSODA ZA VINO	TRAVNATA RAVNINA V JUŽNI AMERIKI	PREDSTOJNICA SAMOSTANA	RADIJ	KARAMBOL	ANGLEŠKI PLEMIC	SKRAJNI KONEC KOPNEGA
PREVOZNIK										
RADIO										
DOPOLNILNI PREDLOG						TELESNA TEKČINA				
MATI				PAVČEK TONE ŽIVALSKÉ NOGE		AMERIŠKA IGRALKA (PATRICIA)	LAVO ČERMELJ M.IME			
IVO JAN		HITER TEK	FRANČOSKI FILOZOF ČEŠKO M.IME						PEROCI	POKLON
REDKO Ž. IME					KAOS					
ZNAMKA RAČUNALNIKOV					GOROVJE NA KRIMU (SZ)					
FRANČOSKI REŽISER (MARCEL)					UDELEŽENEC ALKE					